

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 121, Έτος 12ο, Φεβρουάριος 2006

ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Οκατανυκτικός, αδρός και δυναμικός τίτλος πάνω στον οποίο θεμελιώνεται το άνοιγμα του Τριωδίου, είναι δομημένος από τον αιώνιο λόγο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει, επάνω στην κοινωνική ψαλίδα, όπου το ένα σκέλος επισημαίνει την φαρισαϊκή ακαμψία, το δε άλλο την τελωνική συντριβή.

Αυτό το ευκολονόητο και οφθαλμοφανές θέαμα της παραβολής, ερμηνεύει και αποκαλύπτει στα μυωπικά ανθρώπινά μας μάτια την βασική αιτία τής επίγειας τραγωδίας που ανά πάσαν στιγμή, δυστυχώς, έμπρακτα επαναλαμβάνεται.

Οι δύο αυτές υποχθόνιες κοινωνικές πλάκες, η φαρισαϊκή και η τελωνική συνεχώς συγκρούμενες, άλλοτε λιγότερο και άλλοτε περισσότερο, προκαλούν τους ανθρώπινους προβληματισμούς, συνταράσσουν συνειδήσεις, συνθέτουν αδικίες και γίνονται παντός είδους θανάτου πρόξενοι.

Αυτή την εικόνα των δύο προσώπων δεν μπορούμε να την προσπεράσουμε επιπόλαια εντάσσοντάς την και εγκαταλείποντάς την μέσα στο θρησκευτικό περιβάλλον του Ι. Ναού αποκλειστικά.

Ο Αποκαλύψας την αλήθεια την εννοεί κάπως γενικότερα, και γενικότερα είναι ανάγκη να την κατανοήσουμε και εμείς αντιλαμβανόμενοι ότι υπάρχουν κάποιοι «πεπειθότες ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντες τοὺς λοιπούς» (Λουκ. ιη' 9). Υπάρχουν «πρόσωπα» διάσπαρτα σ' ὅλο τον κόσμο που επαίρονται σ' ὅλες τις εποχές περιφρονώντας τους αδυνάτους!

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ας βιώσουμε την Ορθοδοξία

Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα «Επάλξεις», αρ. φυλλ. 507, 1-3-06.

Με την Κυριακή της Ορθοδοξίας, που θα εορτάσουμε σε λίγες ημέρες, αγαπητοί μας αναγνώστες, μας δίδεται η ευκαιρία για μια φορά ακόμη να δοξάσουμε τον πανάγαθο Θεό για το τίμο αυτό δώρο, για την ορθή, δηλαδή, φανέρωσή Του στον κόσμο και την βίωση των θείων αληθειών, πρώτον μεν από τον ίδιο τον Θεάνθρωπο Σωτήρα, εν συνεχεία δε από τους αποστόλους και όλους του αγίους. Τιμάμε δε ταυτοχρόνως και την θυσία του Κυρίου ως και τους αγώνες, τα αίματα και τα δάκρυα των αγίων για τη θεμελίωση, προάσπιση και διάδοση της ορθόδοξου πίστεως, ζωής και πολιτείας, της καθολικής δηλαδή Ορθοδοξίας προς δόξα Θεού και σωτηρία των ανθρώπων.

Έτσι συνειδητοποιούμε καλύτερα ότι η Ορθοδοξία δεν είναι μία αφηρημένη έννοια, μια καινούργια πίστη, μια ιδεολογία ή έστω μία θρησκεία, αλλά ένα εν τω κόσμω συνεχιζόμενο σωτήριο γεγονός, μία Θεανθρώπινη οντότητα, μία κιβωτός σωτηρίας, μία αγία πόλις που φανερώνεται προς όλους αδιαλείπτως και μας φανερώνει ασυγχύτως την οδό και τη ζωή της σωτηρίας. Ολόφωτη και πορφυρόχρωμη η Ορθοδοξία μάς οδηγεί από την εικόνα στο πρόσωπο, από το ορατό στο άορατο, από το γνωστό στο άγνωστο, από την ενσάρκωση στη θέωση και από την συμβατικότητα στην αιωνιότητα.

Ουρανόδρομη αλλά και κοσμοπερπάτητη η Ορθοδοξία

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΜΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ

Αγαπητοί φίλοι αναγνώστες, ακόμα και οι διαθέτοντες πολύ λίγες εμπειρίες σημερινοί Έλληνες, που ενδιαφερόμαστε για τα σημαντικά δρώμενα στη χώρα μας και σ' ολόκληρο τον κόσμο, θα έχουμε καταλάβει ότι ένας αθόρυβος, εξοντωτικός πνευματικός πόλεμος διεξάγεται με στόχο την εφαρμογή της νέας τάξης πραγμάτων, που εκφράζεται με τον γνωστό μας ορισμό της «παγκοσμιοποίησης».

Δεν θα σταθούμε εδώ και πάλι να ασχοληθούμε με την έννοια της λέξης

παγκοσμιοποίηση, αλλά στην κυριολεκτικά πολεμική ατμόσφαιρα που ζούμε. Θα εκφράσουμε τις απόψεις μας σχετικά με τη μάχη που πρόκειται να δοθεί σύμφωνα με τα επιτελικά σχέδια και την τακτική των αντιπάλων δυνάμεων για τον χωρισμό Κράτους και Εκκλησίας.

Ο πόλεμος αυτός γενικός και ειδικός διεξάγεται με όπλα όχι συνηθισμένα, συμβατικά, αλλά απόλυτα, αθόρυβα και πνευματικά, που νεκρώνουν συνειδήσεις, μεταβάλλουν ήθη και πολτοποιούν λαούς.

Η προπαγάνδα, η «προδοτική» δημοσιογραφία και ο διεστραμμένος λόγος έχουν το πάνω χέρι σ' αυτές τις

εχθρικές επιβουλές, που ήδη έχουν προωθήσει τις γραμμές τους στη χώρα μας και απειλούν πλέον ριζικές θεσμικές αλλαγές, πιστεύοντας ότι ωρίμασαν οι καιροί και πλύθηκαν καλά οι εγκεφαλοί μας με τις πολύχρονες προοδευτικές προπαγανδιστικές εντυπώσεις τους.

Τα βλήματα, που χρησιμοποιούνται σ' ὅλες αυτές τις σημερινές, εποχικές, πνευματικές συρράξεις, είναι ουσιαστικά οι «εντυπώσεις». Εντυπώσεις διεστραμμένες, ανίερές, ανήθικες, φαρτικές, βλαβερές και απάνθρωπες, άδικες και ψευδείς, που συνεχώς βομβαρδίζουν τον άνθρωπο, για να μηδενίσουν την αντίστασή του. (☞ σελ. 3)

ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

(Συνέχεια από σελ. 1)

Επειδή ο Χριστός διδάσκοντας εξέθεσε την παραβολή αυτή σ' ένα λαό κατ' εξοχήν «θρησκευόμενο», όπως ο ιουδαϊκός, για να γίνει κατανοητός, την παρέδωσε σύμφωνα με τα ιουδαϊκά βιώματα περικλείοντας τα πρόσωπα που την διεδραμάτιζαν εντός του Ναού.

Έτσι λοιπόν, ο τελώνης και ο φαρισαίος μέσα στον Ι. Ναό προσευχόντουσαν και το πνευματικό χάσμα, που τους χώριζε, εντός του Ι. Ναού εστεγάζετο, και εν ώρα προσευχής προς τον Θεόν αναισχύντως το χάσμα έχασκε.

Όμως, μήπως ολόκληρος ο κόσμος ενώπιον των οφθαλμών του Θεού δεν βρίσκεται *«και ουκ ἔστι κτίσις ἀφανής ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνά και τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ὁ λόγος»;* (Εβρ. δ' 13).

Τώρα, αν μέσα εις το περιβάλλον του Ι. Ναού βρίσκει ἔδαφος και εκτρέφεται η εμπάθεια της αλαζονείας, περιεργαζόμενη νοσηρά την τελωνική ταπείνωση, τι θα πρέπει να γίνεται στο εκτός του Ναού κοινωνικό περιβάλλον, όπου δεν λειτουργούν ανάλογες θρησκευτικές αναστολές;

Εδώ η φαρισαϊκή υποκρισία και ἔπαρση διαφεύγει την διακριτική μας ικανότητα και θεωρείται, αν όχι πρόσον ευλογημένο και δικαιωμένο, τουλάχιστον ανεξέλεγκτο, που δεν υπάρχει λόγος ν' ασχοληθῆι μ' αυτό η υπευθυνότητά μας... Ελευθεροί πλέον οι σύγχρονοι διάδοχοι των εν λόγω παλαιών παραδοσιακών ιουδαϊκών μοντέλων, ενδεδυμένοι ὄντως πάντοτε τον μανδύα της «νομιμότητας», δῶκουν, εκμεταλλεύονται, καταπιέζουν και εξουθενώνουν συνανθρώπους τους, προς ἴδιον κέρδος και πληρεστέραν επιβεβαίωσιν της προσωπικότητάς των!

Δύο χιλιάδες χρόνια ἔχουν περάσει από τον καιρό που μας παρεδόθη η θεμελιώδης αυτή παραβολή που διευθετεί τις σχέσεις μας με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, αποκαλύπτοντας την δαιμονιώδη φαρισαϊκή ἔπαρση από την μια και την τελωνική συντριβή και εξουθένωση από την ἄλλη. Δύο χιλιάδες χρόνια, και ἴσως τίποτα δεν λανθάνει την προσοχή μας από ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, εκτός από κάποιες... ἀνάξιες λόγου λεπτομέρειες! Τα αστρονομικά μεγέθη της αυτοδικαίωσης που στρέφονται πάντα ἐναντία στους συνανθρώπους του... χερσιού τους!

Για να επιτρέπουμε και να επιδοκιμάζουμε τέτοιες συμπεριφορές, κά-

Ας βιώσωμε την Ορθοδοξία

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ελκύει ὅλους τους πιστούς προς εφαρμογή των κηρυττομένων, βίωση των πιστευομένων, ενσάρκωση των λεγομένων, ἔκφραση των θεωμένων και φανέρωση προς τα ἔξω των ἔσω ὀρωμένων και βιωμένων, ὡστε ο κάθε πιστός να γίνῃ λαμπρή ακτίδα της τρισηλιόλουστης Ορθοδοξίας, ελκύνων και αὐτός τους γύρω του προς τον θεῖο φωτισμό, εκπληρουμένης ἔτσι της θείας ευλογίας υπέρ της των πάντων ενώσεως και σωτηρίας.

Επομένως, Ορθοδοξία υπάρχει εκεί, όπου οι ὀρθόδοξοι βιώνουν ἢ τουλάχιστον αγωνίζονται να βιώσουν την ζωή και πολιτεία του Χριστοῦ και φανερώνουν προς τον γύρω κόσμο τους καρπούς της ὀρθῆς πίστεως, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της αγάπης. Ὅπως δηλαδή δεν υπάρχει χριστιανισμός χωρίς Χριστό, ἔτσι και δεν υπάρ-

που, ὡπως φαίνεται, ἄλλος λίγο και ἄλλος περισσότερο θαυμάζουμε και εκτιμούμε των σημερινών φαρισαϊκών διαδόχων τα πλατεῖα φυλακτῆρια και τα «σουρνόμενα» κράσπεδα των ιματίων τους. Στρουθοκαμηλίζοντας για την ἀνάληψη ἀνευθυνότητά μας, ὅταν βλέπουμε με ἐξοργιστικά προσχήματα να εξαπολύουν τους καταστροφικούς κεραυνούς τους στους παγιδευμένους από τις βιοτικές ἀνάγκες συνανθρώπους μας.

Αὐτή τη γενικότερη κοσμομίσσητη πονηριά μας ἀπεκάλυψε συμπάσχων με το γένος των ἀνθρώπων ο Χριστός, και ας φροντίσουμε να ἐπωφεληθούμε και να καταλάβουμε σ' αὐτόν τον κόσμο τι μας φταίει.

Ας μην μανθρόνουμε την παραβολή σαν θέμα θρησκευτικό αποκλειστικά μέσα εις τους Ναούς και ας δούμε ἔξω από τα τείχη των στενών ενδιαφερόντων μας, πως ὀργιάζει το κακό.

Γεφυρωμένο και ἐξομαλυμένο θέλει ο Χριστός το χάσμα που ἀνοίγει η παντός εἴδους υψηλοφροσύνη, για να μπορέσει να ἐπικρατήσῃ στη γη το δίκιο και η ἀδελφοσύνη. Πράγμα δυσκολοκατόρθωτο που ἐπιτυγχάνεται με κόπους και θυσίες ἀπ' ὅσους σπέρνουν ἐπ' ευλογίας.

Εἶναι ἀνάγκη να γίνουμε ἀσχετοί κι ἀμόλντοι από το βδελυκτό «δίκιο του ἰσχυροτέρου», ὡπως μας καλεῖ ο λόγος του Θεοῦ, αν θέλουμε να συγγενεύσουμε με την ΑΝΑΣΤΑΣΗ Του, ἀφού και ο Ἰδιος σύρθηκε εις το Σταυρό του μαρτυρίου από το ἀπύθμενο φαρισαϊκό μίσος.

Γ. Σ. Γκεζερλής

χει Ορθοδοξία χωρίς ὀρθοζωῖα και ὀρθοπραξία. Ο ἴδιος ο Χριστός μᾶς παραγγέλλει *«οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα και δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς»* (Ματθ. ε' 16). Σε ἄλλο δε σημεῖο μας ψέγει: *«δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν»*.

Από την ὀρθότητα λοιπόν της πίστεως και από την πιστότητα της βίωσης των πιστευομένων ἐξαρτάται ὄχι μόνον η προσωρινή μας ὀλοκλήρωση και σωτηρία ἀλλά και η πρόοδος των γύρω μας, ἀφού ἀναλόγως προς τι ἐκπέμπουμε, οι γύρω μας ὀφελούνται ἢ βλάπτονται. Ἐτσι λοιπόν ἐξηγεῖται γιατί σε μία χώρα, ὅπου το 90% και περισσότερο των ἀνθρώπων ἔχει ὀρθόδοξη πίστη, ἐπικρατεῖ τέτοια σύγχυση ἰδεῶν, τέτοια ἀλληλοσύγκρουση προσώπων και κοινωνικῶν ὀμάδων, τόση ἀνασφάλεια, τόση ἀνεργία, τόση φτώχεια, τόση ἐγκληματικότητα, τόσος ἐξευτελισμός. Ἰσχύει δυστυχῶς το: *«ὁ λαὸς αὐτὸς τοῖς χεῖλεσι μὲ τιμᾶ, ἢ δε καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἑμοῦ»*.

Ποιος θα μπορούσε παλαιότερα να φαντασθῆι ὅτι ἕνας λαὸς με τόση ἱστορία και παράδοση, με 10.000 κληρικούς και ἄλλες τόσες χιλιάδες μοναχούς, με 20.000 θεολόγους και ἄλλους τόσους κατηχητές, με 50.000 ἐπιτρόπους και νεωκόρους και με χιλιάδες χριστιανικές ὀργανώσεις και ἐντυπα θα ἦταν τόσο ἀνίκανος, ὡστε να κυβερνιέται ἐπὶ τόσες δεκαετίες ἀπὸ υλιστές, μασόνους, ἀχριστους και ἀχρηστους πολιτικούς και ἀπὸ ἀστοργους και αὐταρχικούς δεσποτάδες! Τόσο εἴμαστε ἀσχετοί προς τη ζωή και πολιτεία της Ορθοδοξίας, ὡστε να θεωρούμε σωστές τις διάφορες ἐβραϊκές ἢ ἰνδοῦστικές ἢ περσικές ἢ παπικές ἢ ἀγγλοσαξονικές δοξασίες, τον δε πλοῦτο της ἐν Χριστῷ ζωῆς και πολιτείας να τον περιφρονούμε και να τον ἐγκαταλείπουμε.

Εἶναι λοιπόν καιρός, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, να ἀγωνιστούμε ταυτοχρόνως για την προάσπιση της ὀρθόδοξου πίστεως ἀπὸ τις διάφορες ἀιρετικές ἢ παγανιστικές ἢ καταστρεπτικές δοξασίες και για την βίωση και διάδοση της καθολικής Ορθοδοξίας με ἔργα ειρήνης, κοινωνικής δικαιοσύνης, ἀλληλεγγύης και ἀγάπης.

Β. Τσούπρας
Θεολόγος - Κοινωνιολόγος

Υπεύθυνος ὕλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

(Στείλτε μας το email σας, για να σας ἀποστέλλεται το φυλλάδιο σε ηλεκτρονική μορφή).

ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΜΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Εν προκειμένω, πλανημένες, ξενοκίνητες και πονηρές είναι οι λογικές και οι εντυπώσεις που μας καλούν να χωρίσουμε Εκκλησία από Πολιτεία, και ο καυγός γίνεται για το πάπλωμα, κατά την λαϊκή μας έκφραση. Το δε πάπλωμα, για να μην τα πολυλογούμε, είναι η «απροσάρμοστη» Ορθοδοξία και ο αειθαλής Ελληνισμός.

Δυστυχώς, μερικοί εκ των ημετέρων λογικών και λογιωτάτων πνευματικών ανθρώπων έπεσαν στην καλοστημένη παγίδα της «εξευγενισμένης» μας δημοκρατικότητας που απαιτεί παραίτηση από τον πνευματικό σπλισμό μας, καθ' ην ώραν πάνοπλοι οι ξενοκίνητοι αντίπαλοί μας προελαύνουν...

Δηλαδή, καλούμεθα εμείς οι Έλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί, έστω και αυτοί που μπορεί να είμαστε κατ' όνομα στις ταυτότητές μας, τις εικόνες μας να κατεβάσουμε, τη θρησκευτική μας εκπαίδευση να εγκαταλείψουμε, τις γιορτές μας να ανεπισημοποιήσουμε, την πίστη μας να εσωτερικοποιήσουμε κρύβοντάς την και όλη γενικά την προς τα έξω έκφραση της Ορθοδοξίας να καταργήσουμε, με πρόσχημα την εξευγενισμένη, δήθεν, δημοκρατικότητά μας. Για να μην σκανδαλίσουμε με την διαφορετικότητά μας το 1.500.000 αλλοδαπούς που έμπασαν κάποιος στη χώρα μας, για να αλλοιώσουν πλέον ολοκληρωτικά τον χαρακτήρα και την πίστη που με αίμα μάς κληροδοτήθηκε.

Τους μετανάστες σαν φυγάδες και κατατρεγμένους ανθρώπους ολοκληρωτικών καθεστώτων, τους αγαπάμε και τους περιθάλπουμε κατά δύναμιν και θέλουμε την αποκατάστασή τους. Ποιοι όμως είναι αυτοί που θα μας πούνε ότι πρέπει να εσωτερικοποιήσουμε την πίστη μας, για να μην σκανδαλίσουμε τους μετανάστες και τα παιδιά τους στα σχολεία και γενικά σε όλες τις εκφραστικές εξωτερικεύσεις της Ορθόδοξης μας χριστιανικότητας που ακολουθούμε; Τα δικά μας παιδιά από ποια βουβαμάρα θα διδαχθούνε;

Δεν μας φαίνεται και πολύ πρωτότυπη αυτή η τακτική. Αντίπαλοι να μας επηρεάζουν με όλων των ειδών τα θρησκευτικά μορφώματα θνησιγενών ανθρώπων (Ινδουισμού, Μουσουλμανισμού, Εβραϊσμού, αθεϊσμού, μασονισμού, νεοπαγανισμού, κτλ., κτλ., κτλ.) και εμείς καταπίνοντας ικανοποιημένοι τη φόλα της «ευγενείας» να απεκδυόμαστε εν τη αφελεία μας κάθε

Αποχαιρετισμός

στο Νικόλαο Νομικό, πατέρα της
εκλεκτής συνεργάτιδός μας
Γεωργίας Νομικού.

Κυρ Νίκο,

Δεν σε συναναστράφηκα πολύ, δύο φορές σε είδα όλες κι όλες, όμως μ' εντυπωσίασες χωρίς υπερβολή σαν ήρωας του ποιητή Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη.

Αλήθεια τι ωραιότερο να 'ναι κανείς απλός και άκακος και πρόσχαρος, το περιβάλλον του ν' ανακουφίζει. Όρθιος να αντιμετωπίζει τη ζωή και πάλι όρθιος την κατάληξή της να καλωσορίζει.

Ας είναι ελαφριά η γη στα σπλάγγνα της που σε κρατεί κι όσους σ' αγάπησαν, η Θεία Χάρη να παρηγορεί στο δρόμο τον ειλικρινή που χάραξες να οδηγεί και να φωτίζει.

ένδυμα ανθρώπινης αξιοπρέπειας, που δικαιούται ο άνθρωπος, για να αμύνεται ενάντια σε εχθρικές προσβολές που τον θέλουν γυμνό, παραιτημένο, καταπτοημένο, εξουθενωμένο, ηττημένο, αρχής γενομένης με τον «εντυπωσιακό» αφοπλισμό του!

Η τακτική αυτή είναι από παλιά σεσημασμένη από κάποιους που για ευρύτερο παραδειγματισμό δεν έπαιρναν αμυντικά όπλα, για ν' αποκρούσουν εισβολείς, όντες όργανα και πράκτορες εισβολέων.

Καλούμεθα λοιπόν, σαν «καλοί χριστιανοί» και «νοήμονες Έλληνες», να παραιτηθούμε από τον πνευματικό σπλισμό μας, μη εξωτερικεύοντας τις πνευματικές πεποιθήσεις μας, όχι γιατί απ' αυτή την εξωτερική ενοχλούνται οι μετανάστες της χώρας μας, αλλά γιατί κάποιιο άλλο ισχυρό και μεγάλο που αρέσκονται να ζουν στο σκοτάδι, ενοχλούνται απ' το φως της ημέρας!...

Δυστυχώς, οι οιουδήποτε χρώματος κυβερνώντες τη χώρα μας, δυστυχώς με τις ευλογίες μας, διακρίνονται για την ευκαμψία τους και τα γλυκερά τους προς επίβουλους ισχυρούς χαμόγελα. Και οι περισσότεροι συμπράττουν μαζί τους σ' αυτή την μεγάλη ενάντια στη χώρα μας προσβολή. Άλλοι μεν εν τη αφελεία τους, άλλοι δε εν τη αθεΐα τους.

ΑΣ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΕΦΥΡΕΣ

Σε ένα κόσμο που χωρίς υπερβολή σκεκύνεται, όπου τα προσωπικά συμφέροντα μεγάλα ή μικρά οδηγούν στην αδιακρίσια τις συνειδήσεις. Σ' ένα κόσμο όπου βομβαρδίζονται σιωπηρά κι αθόρυβα ζώσες υπάρξεις, χωρίς έλεος και κορυφώνονται οι εντάσεις της αδικίας με θρασύτατες προφάσεις. Σ' ένα κόσμο που οι φιλοδοξίες γεννοβολούν και αραδιάζουν παντού Ναπολέοντες, δεν έχουν μείνει θέσεις πνευματικής εργασίας για τον απλό λαό.

Πάντες οι δυνάμενοι, ανάλογα εμπνεόμενοι, με ζήλο δραστηριοποιούνται, για δε τους πολλούς υποδεικνύονται έμμεσα ή άμεσα οι θέσεις των άπραγων και σιωπηλών οπαδών.

Μέσα σ' αυτή την παγκόσμια κυσέλη, όπου βομβούν δακνόμενες, αεικίνητες, οι σφήκες με τις μέλισσες, οι μεν ληστεύοντας οι δε υπερασπίζοντας τα πολύτιμα αγαθά της παραγωγής των, ποιος ρόλος απομένει για κείνα τα όντα που δεν θέλουν με τίποτα την υποχρεωτική αδρανοποίησή τους και κηφνοποίησή τους;

Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, που όντος κινδυνεύει να καταψυχθεί, για μας τον απλό λαό, που βαρέως φέρει

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Δέχονται να αφαιρεθούν ουσιώδη και εκφραστικά χαρακτηριστικά, που κάνουν διακριτό το Ελληνικό πρόσωπο, μη έχοντες υιοψία του βαθμού της μελλοντικής του αλλοίωσης.

Και οι γελοιογράφοι ακόμα που σκιτσογραφούν τα πρόσωπα στις γελοιογραφίες τους φροντίζουν πάνω απ' όλα τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των προσώπων να εκφράσουν, για να έχει επιτυχία το έργο τους. Μ' άλλα λόγια θέλουμε να ειπούμε στους τυχόν ενδιαφερόμενους ότι ούτε γελοιογραφία της Ελλάδας στο μέλλον δεν θα υπάρξει, εφόσον «ευοδωθούν» τα προοδευτικά αυτά προγράμματα.

Η αφαίρεση των εκφραστικών χαρακτηριστικών της Ορθοδοξίας από το ελληνικό πρόσωπο θα μας προσδώσει την ευρωπαϊκή «αίγλη» του άχρωμου, άγευστου και ανάλατου χαρακτήρα που πλανιέται στο χώρο του απείρου χωρίς στόχο και προσανατολισμό. Θα μας κάνουν σαν κάποια όντα ζωγραφικών σουρεαλιστικών πινάκων με αφαιρεμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους που θα θυμίζουν όχι ανθρώπους, αλλά ανέκφραστες, λείες, ωοειδείς επιφάνειες, στερημένες αισθητηρίων οργάνων και ζωής.

Γ. Σ. Γ.

ΑΣ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΕΦΥΡΕΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

την αδρανοποίησή του, ίσως υπάρχει κάποιος θετικός ρόλος που περιμένει να λειτουργηθεί.

Ας σώσουμε τις γέφυρες απ' την καταστροφή! Τις γέφυρες που κινδυνεύουν να αχρηστευτούν, επειδή δεν χρησιμοποιούνται, δεν συντηρούνται και τελικά παύουν να εξυπηρετούν τους σκοπούς για τους οποίους υπάρχουν.

Μέσα σ' αυτή την καταπιεστική ατμόσφαιρα που ζούμε, παρότι οι γενικευμένοι πόλεμοι και οι συρράξεις έχουν εδώ και πολλά χρόνια καταπαύσει, αυτή η «ειρήνη» που έχει επικαθήσει σε μεγάλες περιοχές του πλανήτη και που σε πολλά συγγενεύει και ανταγωνίζεται επάξια οδυνηρές εχθρικές επιβουλές, είναι ανάγκη να αντιμετωπιστεί.

Επειδή από τους εναπομείναντες καλοπροαίρετους και δυνάμενους ανθρώπους, το ραγδαίως βλαστάνον και καρποφορούν οργανωμένο κακό κατά δυνάμιν περιστέλλεται, είναι ανάγκη και από εμάς τον απλό λαό, που ουδείς των υπευθύνων πνευματικών ταγών κατεδέχθη ομαδικά να ενεργοποιήσει, να αυτοστρατευτούμε σε κάποιο ωφέλιμο έργο. Να σώσουμε τις γέφυρες! Τις γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων που κινδυνεύουν να καταστραφούν όχι από την γρίπη των πυλερικών ή από άλλη επιδημιολογική αιτία, αλλά επειδή ολίγον κατ' ολίγον η ενδημούσα ψυχρότητα και κακία αποδυναμώνει επικίνδυνα τις ανθρώπινες σχέσεις «*καί διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν*» (Ματθ. κδ' 12).

Στο σημείο αυτό κάποια θυσία χρειάζεται εκ μέρους μας, για να μην αποκοπούν οι σχέσεις μας μετά των συνανθρώπων μας που πολλές φορές τα «λοίσθια πνέουν», χωρίς να έχουν αναπτυχθεί εύλογες αιτίες. Το επίμονο άγχος μιας καταπιεστικής καθημερινότητας, οι θρασείες αιτιήσεις που υποκριτικά εκφράζονται από τους «ισχυρούς» προς τους αδύνατους -πάντα με εξοργιστικά προσχήματα- δημιουργούν ενδοπροσωπικές εκρήξεις που, δυστυχώς, στη συνέχεια μεταβιβάζονται από άνθρωπο σε άνθρωπο μετασχηματισμένες σε ψυχρές, αδιάφορες, χωρίς λόγο συμπεριφορές, και ολίγον κατ' ολίγον αποθέτουν στην κοινωνική ατμόσφαιρα μία μόνιμη αδιαφορία του ενός για τον άλλον. Συμπεριφορά που από παλιά δεν ήταν άγνωστη στις πόλεις και απουσίαζε περισσότερο στα χωριά.

Μ' Αγάπη Δίκιο Αλήθεια Θεσμούς να αρμονίζει

Μη λησμονείς με σεισμική δόνηση αρχής του έτους Ελληνισμέ, έχεις κληθεί να ζήσεις θεαρέστως.

Ως από έσχατον σταθμόν έχεις κληθεί να γίνεις Ελλάδα, Απόστολος Εθνών κόσμου οδηγός Ειρήνης.

Μ' όπλα που φέρνει ο Ήλιος φως το σκότος που αφανίζουν απ' οικουμένη πανεθνώς και κτίση ανακαινίζουν.

Μ' αυτή κι η Παύλου φωτεινή σ' Ακρόπολη ομιλία καλούσε η Ελλάς ν' απαλλαγεί απ' ειδωλολατρία.

Κι άγνωστος Λόγος του Παντός που προσδοκούσαν να 'ρθει ήρθε ως άνθρωπος Χριστός Αλήθεια να διδάξει.

Με Βασιλείου τη διδαχή και μ' έργο Χρυσοστόμου κι όλων πατέρων με κοινή οδήγηση συμφώνου.

Σ' ισότητα αληθινή κι αδέλφωση ουρανία εστόχευσαν Αποστολή που έχει η Εκκλησία.

Μα τώρα κι η Πολιτική πρέπει να βγει αμαρτίας κι ατελειών που 'χει δεθεί μ' Αντίχριστου δουλείας.

Μ' Αγάπη Δίκιο Αλήθεια θεσμούς να αρμονίζει και κάθε κακοήθεια να μας εξαφανίζει.

πατρός Δημ. Λεσκέ

Είναι ανάγκη να σώσουμε τις γέφυρες που μας ενώνουν με τους άλλους ανθρώπους. Παρόλο που η πονηρία με τις συμφεροντολογικές της παγίδες ευδοκιμεί, υπάρχουν χώροι και συνθήκες ζωής, όπου δεν είμαστε δικαιολογημένοι να είμαστε κουμπωμένοι και κλειδαμπαρωμένοι ψυχικά με απελευθερωμένο το κρύο αίσθημα της καχυποψίας.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις καλούμεθα να μην χρησιμοποιούμε γενικευμένες αρνητικές συμπεριφορές. Αλλά μ' ευρυχωρία ν' ανοίγουμε διακριτικά τις καρδιές μας στον άλλο, για να μην στερέψει η ελπίδα ζωής να κυλά και αδρανήσει σαν του βάλτου τα σάπια νερά.

Γ. Σ. Γ.

Αίγο μέτρο στη ζωή μας δεν θ' αργήσει η «έκβασή» μας

Βομβαρδισμός από παντού όλα να γκρεμιστούνε της σωφροσύνης οχυρά να κατεδαφιστούνε.

Εθόλωσε ο κουρνιαχτός τα ξάστερα κεφάλια, δεν ξεχωρίζει ο οδηγός στα τεχνητά σκοτάδια.

Μακάριος όποιος σταθεί αγκυροβολημένος στα καταγάλανα νερά που ήταν γεννημένος.

Έωφρενικά μηνύματα μολύνουν τον αέρα αδέσποτα κι ανεύθυνα· ποιος να τα κάνει πέρα;

Κι αυτοί που αλατιζανε άλλοτε τη ζωή μας τώρα δηλώνουν άσχετοι με τη συνείδησή μας.

Και καταφεύγουν και ζητούν στην υψηλή Αρχή των δεδομένων η γραφή να εξευγενιστεί!...

Καιρός φέρνει τα λάχανα καιρός τα παραπούλια άντε πότε θα σμίξουνε ο Αυγερινός κι η Πούλια...

ο Παράλογος

Γνώμες Αίων Πατέρων Μεγάλου Βασιλείου περί νηστείας

- ❖ Μη περιορίζεις το καλό της νηστείας μόνο στην αποχή από τα φαγητά. Διότι αληθινή νηστεία είναι η αποξένωση από τα κακά.
- ❖ Νηστεία αληθινή είναι η αποξένωση από το κακό, η εγκράτεια της γλώσσας, η αποχή από τον θυμό, ο χωρισμός από τις επιθυμίες, την κατάκριση, το ψέμα και την ψευδορκία.
- ❖ Η νηστεία είναι η προκοπή των σπιτιών, μητέρα της υγείας, παιδαγωγός της νεότητος, στολίδι των γερόντων, καλή συνοδοιπόρος στους πεζοπόρους και ασφαλής ομόσκηρος στους συνοίκους.
- ❖ Η νηστεία γεννά προφήτες, δυνάμει αδυνάτους, κάνει σοφούς νομοθέτες, είναι φυλακτήριο της ψυχής, στο σώμα ασφαλής σύνοικος, όπλο στους ανδρείους, γυμναστήριο στους αθλητές.